

Nr 144.

Av herrar **Andersson** i Alfredshem och **Kärlander**, om viss ändring av 1 § lagen den 29 juni 1946 om förlängd semester för vissa arbetstagare med särskilt pressande eller hälsofarligt arbete.

Genom 1938 års semesterlag erhöilo arbetstagare med arbete hela året en minimisemester av två veckors längd. Vid 1946 års riksdag genomfördes förlängd semester för vissa arbetstagare med särskilt pressande eller hälsofarligt arbete. Till sådant arbete räknades bl. a. arbete under jord i gruva eller stenbrott samt gruvarbete ovan jord i Norrbottens län. Däremot medtogos icke arbetare sysselsatta med tunnelarbeten. Frågan huruvida denna senare grupp borde erhålla förlängd semester gjordes icke till föremål för närmare utredning av semesterkommittén. Vid remissbehandlingen av kommitténs förslag gjordes i ett yttrande gällande att skäl saknades för ett jämställande av tunnelarbetare med gruvarbetare under jord, enär tunnelbyggen voro relativt kortvariga. Ej heller ha berörda fackliga organisationer avtalsmässigt kunnat tillförsäkra tunnelarbetare den förlängda semester som de otvivelaktigt äro i behov av.

Inom vårt land pågår för närvarande ett forcerat utbyggande av vattenfallen. Härvid har tunnelbyggandet utvecklats i sådan grad att det numera är fullt jämförbart med sådant arbete som enligt semesterlagen berättigar till förlängd semester. Som exempel härpå må anföras, att underjordsarbeten pågå eller inom den närmaste tiden komma att igångsättas på följande platser: Harsprånget, tunnel 3 400 m lång samt nedsprängning av maskinstation. Porjus, gjutning och tunnelarbeten. Forsmo, sprängnings-, gjutnings- och montagearbeten. Hölleforsen, tunnelarbeten. Kilforsen, tunnel om 6 000 m längd samt nedsprängning av maskinstation. Faxälven, Hjalta, tunnel om 6 000 m samt nedsprängning av maskinstation. Nissaström, tunnel om 1 300 m längd samt nedsprängning av maskinstation. Krokströmmen, tunnel om 3 000 m samt nedsprängning av maskinstation. Gäddede, tunnel om 250 m. Gössefors, tunnel om 350 m samt nedsprängning av maskinstation. Finnboda varv, sprängning för hangarerna. Sundbyberg, sprängning av avloppstunnel. Ramsele, tunnel om 300 m samt nedsprängning av maskinstation. Klåvben, tunnel om 300 m samt nedsprängning av maskinstation. Tåsan, tunnel om 1 000 m längd.

Av här ovan redovisade arbetsobjekt bör det anses klarlagt att tunnelarbeten numera icke kunna betraktas som kortvariga sådana. Utvecklingen inom detta arbetsområde har också medfört att samma arbetstagare under ett flertal år äro sysselsatta med tunnelarbeten. Rörligheten bland

dessa grupper av arbetare kan därför icke betraktas som större än hos gruvarbetarna. Arbetsförmedlingarna i de trakter, där underjordsarbeten pågå eller planeras, kunna med säkerhet lämna besked om att s. k. anläggningsarbetare numera kunna betraktas såsom en särskild yrkeskår.

Med stöd av vad sålunda anförts få vi härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att 1 § lagen den 29 juni 1946 om förlängd semester för vissa arbetstagare med särskilt pressande eller hälsofarligt arbete erhåller följande lydelse:

Semester, vartill rätt förvärvats enligt lagen om semester, skall i den omfattning som i denna lag sägs utgå med ett förhöjt antal semesterdagar, därest arbetstagaren under kvalifikationsåret utfört

1) arbete under jord i gruva, i stenbrott eller vid byggande av tunnel,

2) gruvarbetare ovan — — —
radioaktivt ämne.

Stockholm den 20 januari 1948.

K. J. Andersson,

Alfredshem.

Harald Kärrlander.
